

ta waenekene wiisiste surema. Meie ruttasime tohtri juure, aga tema ei saanud seda ka mitte kätte, waid saatis meid siia ja palju terwist ka ligi Seile. Tema (tohter) ütles: „Minge päärahawasturwõtja isanda juure, kui see seda kopikut kätte ei saa, kautage lootust, sest see mees wõtab rahwa käest wiisiste wiimased kopikud wälja, saagu ta seda kuidas saab!“ —

Isand tegi suured filmad, nagu kiriku ukseid ja arwata wõib igamees, et temal selle asja tüki üle hääd meelt ep olnud.

Selde mõisa härra. Wähe wist neid küll on ja seepärast kui kedagi peaks leitama, siis sellest ka tubliste rääkida. — Mõisahärra, kes enamiste linnas elas, kus tema kõrge ameti püäl oli, kui tema aga ial maale oma mõisa tuli, siis oli tema ülem tahtmine, et kõik hommikult hästi wara üles tuleksiwad, hoidku, kui tema wähest ennem kui walitseja, nurme püäle, ehk warem üles tõusma juhtus, siis oli müristamist mitu aega kuulda. Wähehõn-

dis ka härra hommikult üksi nurmele ja waatas wiljakaswamist püält. — Suwel ühel ilusal aga natuke udusel hommikul, kõndis härra ka metsa ja ristikeina nurme juure; kullukene oli alles pool neli ja üks tütarlaps niitis juba heina, härra rõõmuistas ennast tütarlapse usinuse üle otsata, jäi seisma ja kinkis tütarlapsele terve rubla meelega. Tütarlaps tänas wäga auupaklikult, wõttis ristikeina seljataie selga ja läks oma teed. Pärast tahtis härra walitseja käest ka tütarlapse nime teada ja küsis selle järele. Walitseja wastas, et mõisa tüdrukuid sugugi üksinda nurmele ei saadetagi, sest et ühest seljataiest heinust midagi hulga loomadele ei saawat, waid selle härra usina tüdruku nimi oli wist „põllu waras,“ kellele aga härra püälegi maksis. —

Wanast ehk kaugel sugulane. Tallunik oli tunnistajaks kohtu ette kutsutud ja kohtunik küsis enne wannutamist: „Kas sa kaebtule ka sugulane oled?“

Kühnelgond